

S E N Y A L

QUI fón aquell gran baró, segons Sèneca, que essent-li anunciada la mort del seu fill pronuncià aquesta paraula:

Jo, en engendrar-lo ja moridor el sabia
i que després encara va tindre coratge de dir
i per això el vaig pujar?

Tots som moridors. Persones i coses tendeixen a la fi. Ve la Mort, o a la Mort anem, pels camins irrevocables de la Natura...

Ha mort l'Amic, el joveníssim Amic, en la Guerra. D'una manera prevista? Imprevistament? Ha mort en la Guerra! La Mort deixà la dalla del seu reialme i prengué el fusell xiuladís, o la metralladora cridanera, o la magrana esclatadora... Equitat o iniquitat del Destí: l'Amic és mort.

Hom no ha oblidat, ni ha rebutjat, la llei de la mortalitat. Però cal el conhort, la consolació, havent dolor. I cal repartir el propi dol entre molts car així el joveníssim poeta es consola de la mort de l'Amic caigut al camp de les batalles.

...I floreix l'Elegia.

(Elegia sense cridòria, sense llàgrima, sense plor. Elegia pregonament humana i superficialment poètica. Elegia d'abrandament, de força, de senyera...)

CARLES SALVADOR.